

43-GIỚI LÀM CHO NGƯỜI KHÁC NHỊN ĐỐI

Khi Phật an trú tại thành Xá-vệ, nói rộng như trên. Bấy giờ, Ưu-ba-nan-đà em của Nan-đà nói với người đệ tử đồng hành của Nan-đà như sau: “Người cùng đi với ta vào thôn xóm, đến một nhà kia, ta sẽ cho người thức ăn ngon. Nếu ta có làm việc gì trái oai nghi thì người chớ nói với người khác”. Ta là chú của người (như trong giới ba mươi đã nói rõ), cho đến nói với Nan-đà: “Vì sao đệ tử của thầy lại nói lỗi của tôi ở trước mặt những người phạm hạnh?”. Nan-đà liền khiển trách đệ tử: “Người là vật tội tệ, vì sao lại nói lỗi của em ta ở trước những người phạm hạnh?”. Các Tỳ-kheo bèn đem sự việc ấy đến bạch lên Thế Tôn. Phật liền bảo gọi Ưu-ba-nan-đà đến. Khi thầy đến rồi, Phật hỏi:

- Ông có làm như vậy thật chẳng?

- Có thật như vậy, bạch Thế Tôn.

- Ưu-ba-nan-đà, đó là việc ác. Vì sao ông lại nói với Tỳ-kheo kia: “Người cùng đi với ta vào thôn xóm, đến nhà kia, ta sẽ cho người thức ăn ngon”. Nhưng khi đến đó rồi, lại bảo họ trở về. Từ nay về sau Ta không cho phép bảo họ trở về.

Thế rồi, Phật truyền lệnh cho các Tỳ-kheo đang sống tại thành Xá-vệ phải tập họp lại tất cả, vì mười lợi ích mà chế giới cho các Tỳ-kheo, dù ai nghe rồi cũng phải nghe lại:

Nếu Tỳ-kheo nói với Tỳ-kheo khác như sau: “Người cùng vào thôn xóm với ta, đến nhà kia, ta sẽ cho người thức ăn”, hoặc tự mình cho hoặc bảo người khác cho. Rồi sau đó muốn đuổi họ đi, nói: “Người đi đi. Ta ở với người, nói chuyện với người không vui. Ta sống một mình, nói chuyện một mình vui hơn”. Chỉ nêu lý do đó mà đuổi chứ không có lý do nào khác, thì phạm Ba-dạ-đề.

Giải Thích:

Tỳ-kheo: Như trên đã nói.

Thôn xóm: Như trong giới ăn trộm trên kia đã nói.

Sau đó không cho: Tự mình không cho cũng không bảo người khác cho, nói như sai: “Trưởng lão, ông hãy đi đi. Tôi cùng ở với ông, cùng nói chuyện với ông không vui. Tôi sống một mình, nói chuyện một mình vui hơn”, để mà đuổi, thì phạm Ba-dạ-đề.

Ba-dạ-đề: Như trên đã nói.

Nếu vì muốn làm điều trái oai nghi ở giữa đường mà lưu giữ người kia ở lại trong Tinh xá, thì phạm tội Việt-tỳ-ni.

Nếu vì muốn làm điều trái oai nghi ở giữa đường, rồi ngay giữa đường sai người kia trở về, thì phạm tội Việt-tỳ-ni.

Nếu vì muốn làm điều trái oai nghi ở trong thôn xóm, rồi ngay tại thôn xóm đuổi người kia đi, thì phạm Ba-dạ-đề.

Không nên dẫn đi rồi đuổi trở về. Nếu khả năng không thể xin đủ hai người ăn, thì có thể sai người kia trở về, không có tội.

Nếu có thể xin đủ hai người ăn thì nên cùng ăn. Nếu sai đi lấy thuốc, mời y sĩ, thì không có tội.

Nếu xin không thể được rồi khi ấy định sai đi mà có chỗ mời ăn, thì nên bảo đến chỗ mời ăn để người ấy ăn. Nếu không có chỗ mời ăn mà trong Tinh xá có thức ăn, thì nên bảo về lại Tinh xá để ăn. Nếu không có chỗ nào mời ăn, trong Tinh xá cũng không có thức ăn, thì nên nói với người kia “Trưởng lão, ông hãy tự đi tìm thức ăn lấy”. Nếu người ấy làm điều trái oai nghi, nhìn ngó bất chính, thì khiến họ đi không có tội.

Hoặc sai người ấy làm các việc như xông bát, nhuộm y, thì không có tội.

Tóm lại, nếu đuổi Tỳ-kheo thì phạm Ba-dạ-đề, đuổi Tỳ-kheo ni thì phạm Thâu-lan-giá; đuổi Học giới ni, Sa-di, Sa-di ni thì phạm tội Việt-tỳ-ni; cuối cùng, nếu đuổi người thế tục, thì phạm tội Việt-tỳ-ni tâm niệm sám hối. Thế nên nói (như trên).